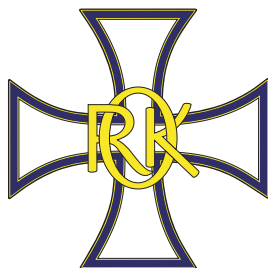

Tagavaravägi

Nr 7

Eesti Reservohvitseride Kogu väljaanne

september 2004

Sõbrad!

Sularaha on väga likviidne maksevahend, kuid selle kasutamine jääb tänapäeval üha väiksemaks. Kui seda napib, siis pangaautomaadist saab iga kell lisa võtta. Muidugi kui arvelduskonto saldo on positiivne ja ettenägelikult inimesel tavaliselt on.

Umbes samasugune on olukord tänapäeva armeedega. Maailmas valitseb relvajõudude koosseisude vähendamise, palgaarmeedele ülemineku ja ajateenistusest loomise tendents, mis on hämmastavalt sarnane sularaha käibeloleku vähenemisele. Kuid maailmapoliitika populistlike otsuste tuhinas on juba ununenud oma pangaarve saldo, s.t armee reservi eest hoolitsemine. Paljude riikide reserv ongi nüüd hoogsalt tühjenemas nulli suunas. Töestuse leiame Iraagi operatsioonist.

Viimase poole aasta jooksul olen mitmesugustel rahvusvahelistel foorumitel kuulnud

murettekitavaid ettekandeid sellest, et ka mitmed suured NATO riigid on tõsistes raskustes missioonikontingentide komplekteerimisega, ja veelgi enam, katkenud on nii reservohvitseride, -allohvitseride kui ka -sõdurite ettevalmistamine. Mõnede riikide puhul haigutab reservide ettevalmistamises juba peaaegu kümneaastane vahe. Teema oli tõsiselt arutusel k.a augustis CIORi Viini kongressil, ja üheks peamiseks Soomes Tuusulas 9.–12. septembrini peetud seminaril Baltic Talks.

Eesti oma väiksuses on siiani jäänud reservarmee kontseptsiooni juurde. Kui üksuste tootmine reservi on juba süsteemselt käivitunud, ei saa sama öelda reservohvitseride täiendkoolitamise ja sõjaeegse paigutamise kohta. Kohtumistel nii kaitseministeeriumi ametnike kui ka peastaabi ohvitseridega on kõnesolevat probleemi viimasel ajal korduvalt käsitletud ja tundub, et oleme

jõudmas ühisele arusaamisele selle lahendamise vajalikkuses. Lähematel kuudel on plaanis vastavateemalise ümarlaua korraldamine asjast huvitatute osavõtul ning konkreetsete sammude kavandamine reservohvitseride rahu- ja sõjaeegse rakendamise konkretiseerimisel. Loodan selles teie kõigi toele ja kaasalõõmisele.

HENNO PIIRSAJU,
leitnant,
EROK juhatuses

Eesti reservohvitserid CIOR suvekongressil Viinis

Tiit MEREN, leitnant, *EROKi delegatsiooni juht*

NATO reservohvitseride (CIOR) ja meditsiinireservohvitseride (CIOMR) suvekongressil Viinis 25.–31. augustini 2004 töötasid CIORi poliitilises nõukogus EROK president leitnant Heino Piirsalu ja leitnant Tiit Meren ning juriidilises komitees leitnant Madis Päts esimest korda hääleõiguliku täisliikme staatuses.

Seekordne CIORi/CIOMRi suurokogu (31 NATOga seotud riiki ja külalisena Venemaa) suvekogunemine oli uuenenud korraldusega: kaks päeva kongressi organisatoorseid küsimuste ja komiteede töökäsi ning kaks järgnevat päeva koolitusliku sihitusega sümposiooni.

Pikalt on üritatud osavõtjaskonda optimeerida ja CIORi töökorraldust moderniseerida. Juba avaettekannet näitas, et presidentuuri üleminekuga Itaaliast Saksamaale on saabunud preisiiliku täpsuse ja eesmärgi seadmise aeg. Uue presidendi kolonelleitnant Hans

Jürgen Strauti kaks juhtmötet: 1) CIOR peab saama ühendavaks sillaks NATO ja tsiviilühiskonna (avalikkuse) vahel; 2) CIOR ei peaks olema NATOst ei parem ega kiirem, aga ka mitte aeglasem ega halvem.

Jälgides lähedalt uue presidendi lobby-vestlusi delegatsioonide juhtidega, võib ennustada, et Saksamaa, USA, Taani ja Briti reservohvitseride kogud saavad CIORi mootoriks.

Üllatuslikult esitas Straut positiivse väljakutse nn uutele liikmesriikidele. Peame oma senise assotsieerunud liikme korraldusliku koolipoisi (vaatleva) käitumisstiili vahetama aktiivse, kiiresti kaasamineva ja oma seisukohata välja ütleva täisliikmesriigi omaga.

Sümposiooni teemakäsitlus lähtus reservi kohast ja rollist kaitse- ja julgeolekupoliitiliste küsimuste lahendamisel. Seekord analüüsiti peatükki "Defence Security ja reservväelased".

Et saalis viibisid USA Kongressi vaatlejad (tulevane finantsabi sõltub nende ettekandest Kongressile), närveerisid korraldajad, kas tuleb tõsine arutelu või pelgalt *window decoration*, s.t mokalaat.

Eriolist äramärkimist väärrib Briti leiboristist parlamendisaadikust riigikaitsekomisjoni esimehe Ivor Caplini ettekanne "Reserv – elujõuline täiendus rahvusvahelistes operatsioonides Suurbritannia vaatenurgalt". Mõned mõtted tema esinemisest: "kuumadest päevadest" alates on välismissioonidel kasutatud kokku 12 000(!) Briti reservisti. Kui oled reservist ja regulaarselt koolitatud, pead olema valmis, et saad kutse ja ajad kahe nädalaga asjad joonde nii perekonna kui ka tööandjaga ning lähed kuueks kuuks.

Pidevalt näiteid tuues kõneles esineja brittide senistest kogemustest ja tehtud vigadest missioonile saadetavate, nende pereliikmete

Tagavaravägi

ning tööandjatega. Briti reservi mudel ja missiooniltnaasja tsiviilühiskonda taastlütamise mudel ei ole veel valmis. Aga sellega tegeldakse kõigil tasemetel, sest rahutagamismissioonid ei näi tulevikus lõppevat, vaid hoopis muutuvad kestvuselt ettearvamatumaks ja iseloomult mitmetasemelisemaks. Kuid mehi regulaarväelastaste rotatsiooniks napib, sest vajadus on suurem kui seni prognoositud.

Kanada kogemusest kõneles brigaadikindral B. G. Tabbernor ja kasutas regulaarväelastest ja reservistidest rääkides võrdlust: "One Army, One Team, One Vision."

Sümposiooni teine päev algas Ühendriikide presidendi nõuandja reservi küsimustes A. C. Zapanta mõtlemapaneva ettekandega: "Reserve Forces Policy Briefing".

Mainiksin vaid lühikese ajaga aktuaalseks muutunud võtmeteemasid: reservistide vajadus ja missioonidele mobiliseerimise protsessi kitsaskohad, regulaarväelastega ühisväljaõppe korraldamine, rahalise kaotuse kompenseerimine, kui tsiviilametis oli palk kõrgem, töö-

andja toetamise viisid ajal, mil tema töövõtja on missioonil, elukindlustus, tervishoiukulude katmine, perekonna toetamise viisid jne.

Tõeliselt avameelse ja kriitilise ettekandega esines KFORi (Kosovos asuvate NATO jõudude) eksjuht Kosovos Kindral Fabio Mini, märkides muu hulgas, et olukorras, kus kriisikolde reguleerimises osalevatel riikidel on oma erihuvid kaitsta (ja nad ei suuda teatud asjades kokkulepeteni jõuda), pole vahet, kas rahutagamisjõudude tuumiku moodustavad regulaar- või reservsõjaväelased.

Tuleb tõdeda, et sümposioonist kujunes ettekandjate ja auditooriumi moodustava-

EROK esindus CIORi suvekonverentsil Viinis.

te delegatsiooniliikmete arvamustevahetus, mis vääris iga üritusele kulutatud penni ja seakt oli õpetlik üht-teist kodusteks mõtte- talguteks kaasa tuua.

Eesti reservohvitseride edu CIORi sõjalisel mitmevõistlusel

Kaido RUUL, nooremleitnant

NATO riikide reservohvitseride koondav organisatsioon CIOR (Confederation Inter-*alliee des Officiers de Reserve* ehk Liitlasriikide Reservohvitseride Konföderatsioon) korraldab igal aastal sõjalise viievõistluse, kuhu kutsutakse ka PfP (Partnership for Peace) riike. Sel aastal korraldas CIOR sõjalise mitmevõistluse Austria väikelinnas Wiener Neustadti.

Eesti reservohvitserid saavutasid üldkukuvõttes 11. ja noviitside kategoorias esimese koha. Senine parim saavutus oli 2002. aastal üldarvestuse 22. koht ja 2003. aastal 24. koht. Eesti Reservohvitseride Kogu võistkonna varumees, nooremleitnant Indrek Reismann, saavutas koos sakslase kapten Klaus-Dieter Zyluse ja soomlase leitnant Juha Kajavaga rahvusvaheliste võistkondade kategoorias neljanda koha.

Olgu selgituseks toodud kategooriad (kehtivad ainult NATO riikidele):

- noviitsid – kõik kolm võistkonnaliiget osalevad võistlusel ametlikult esimest korda;
- eksperdid – kui vähemalt üks liige on ametlikult osalenud võistlusel 2–5 korda;
- veteranid – kui vähemalt üks liige on osalenud võistlusel ametlikult rohkem kui 5 korda;
- naised ja
- rahvusvahelised võistkonnad – koostatakse võistkondade varumeestest.

Lisaks osalevad võistlusel külalised mitte-NATO riikidest, nagu Soome, Rootsi, Šveits, Austria, Lõuna-Aafrika Vabariik.

Kolm võistluspäeva

Eesti võistkonda kuulusid sel aastal leitnant Raul Hindov (võistkonna kapten), lipnik

Ralf Neemlaid, nooremleitnant Kaido Ruul ja varumeheena nooremleitnant Indrek Reismann. Võistkonna esindaja ja tugimees oli leitnant Lauri Kurvits.

Eesti võistkond komplekteeriti 5. juunil Soomes peetud katsevõistluse põhjal. Samas koosseisus osalesid Eesti reservohvitserid CIORi 2002. ja 2003. aasta võistlusel Prantsusmaal ja Hollandis (tol korral mitte NATO riikide arvestuses, vaid ainult külalistena).

Võistkonnad peavad sooritama kolmel päeval

viis ala: automaadist ja püstolist kiir- ja täpsuslaskmine (200 ja 25 m), 500 m pikkuse maataktistusriba ja 50 m pikkuse veetakistusriba läbimine ja orienteerumine (kolm ala).

Esimesel päeval viiakse läbi püstolist ja automaadist laskmised, teisel läbitakse takistusribad ja kolmandal on orienteerumine. Automaadist laskmisel kasutati Steyr STG 77 automaati, püstolilaskmine käis Glock 17st. Automaadist täpsuslaskmisel tuleb 5 minuti jooksul sooritada 9 lasku märklehte 200 m kauguselt ning kiirlaskmise puhul 1 minuti jooksul 9 lasku 200 m kaugusele märklehel kujutatud kolme kiivrisse.

Püstolilaskmine toimub analoogselt automaadilaskmisele, kuid distants on 25 m ja täpsuslaskmise ajalimiit on 2 minutit, kiirlaskmisel 35 sekundit.

Eesti võistkond autasustamispedestaali kõrgeimal astmel.

STG 77 sobis meile hästi: Ruul 163, Hindov 160 ja Neemlaid 158 silma 180st võimalikust. Püstolilaskmises on arenguruumi veel kõvasti: Hindov 157, Ruul 137, Neemlaid 120 silma 180st võimalikust. Võistkondlikult saime punkte kokku automaadist 481 (2003: 443) ja püstolist 414 (2003: 401). Pärast laskmist olime üldarvestuses 56 võistkonnast üheksandad (2003: 20).

Võistluse teine päev algas maismaataktistusribaga, mis koosneb 20 takistusest 500-meetrilise distantsil. Rada tuleb läbida kolmekesi koos (välivormis) ja aeg läheb kinni kui viimane on ületanud lõpujoone. Parimad läbivad takistusriba alla 3 minuti, meil Austrias võttis raja läbimine aega 3 minutit ja 30 sekundit (2003: 3:26). Takistusriba kiiremaks läbimiseks peaks harjutama rohkem

takistuste ületamise tehnikat, kuid kahjuks ei ole Eestis ühtki korralikku analoogset takistusriba. Veetakistusriba pikkus on 50 m kokku 5 takistusega. Võistkond peab raja läbima koos ning seljas peavad olema väli-vormi püksid ja frentš. Parimad võistkonnad läbivad raja ligikaudu 35 sekundiga. Eestlased läbisid raja 47 (2003: 44) sekundiga.

Kolmandal päeval võisteldi orienteerumises. Orienteerumise alguses oli kaardiharjutus ja kauguste hindamine. Hinnata tuleb kaugusi viie objektini ja reeglite järgi peavad objektid paiknema 60–600 meetri kaugusel. Objektideks olid maastikule paigutatud kaubik, inimese siluett, pöösas, tank ja põhupall. Jäime pisut ajahätta ja punkte 229 (maksimum 280). Kaardiharjutuses pidasime liigselt reeglitest kinni. Nimelt tohivad objektid olla kuni 3 km kaugusel, kuid sel aastal oli üks hoone enam kui 4 km kaugusel. Tähistasime nõelaga vale maja 3 km kaugusel. Seega 1:50 000 kaardil eksimus üle 2 cm. Seejärel anti orienteerumise start. Orienteerumine osutuski selle võistluse kõige vaheldusrikkamaks ja põ-

nevamaks alaks. Orienteerumise rajameister peaks reeglite järgi tegema raja, mille parimad võistkonnad suudaksid läbida ühe 1tunni ja 40 minutiga. Tavaliselt toimub rajal mitu kaardivahetust. Näiteks tuli Austrias orienteeruda järgmiste kaartidega: mustvalge aerofoto (möötkava 1:5000), topokaart (1:50 000), orienteerumiskaart (1:7500 ja 1:10 000), ilma teedeta kaart (1:10 000); teedeskeem (1:10 000), üks punkt mäluorienteerumist ning asimuudi jakauguse järgi. Peamiselt eksisid võistkonnad mäluorienteerumises, ja eksisid kõvasti (umbes 30 minutiga).

Võistlejad rajal, esindajad koosolekusaalis

Tänavu oli ühe orienteerumisetapina kaas valikorienteerumine, kus võistkonna liikmed võisid minna lahku. Jagasime punktid ära ja saime selle etapiga päris olulise edu-
maa võrreldes teiste võistkondadega. Lõpusirgel tuli üks orienteerumisetapp läbida kanuuga. Ka see ei olnud eestlastele midagi enneolematut – Ruul ja Hindov on harjutanud kanuõitu multisportvõistlusel.

Orienteerumises saavutasime üldarvestuses päeva neljanda tulemuse. Päevatulemusega poodiumile jõudmisest jäi napilt puudu.

Võistluse lõpus peeti delegatsioonide esindajate tehniline koosolek, mis tavaliselt kestab kümmekond minutit ja kus delegatsioonijuhid kinnitavad allkirjaga, et on tulemustega nõus. Kuid sel aastal venis koosolek 1,5 tunni pikkuseks, kusjuures ainuke vaidlusteema oli Eesti. Nimelt arvasid britid (nad oleksid saanud noviitside kategoorias kaksikvõidu, kui eestlased oleks ekspertide kategooriasse tõstetud), et eestlased peaksid olema ekspertide kategoorias (oleme võistlusel osalenud ka varem – tõi küll, küllalistena), kui nendele osutasid elavat vastupanu kanadalased (kanadalased oleksid muidu ekspertide kategoorias jäänud ilma oma ainsast pronksist). Vaidluse lõpus sõandati küsida ka Eesti delegatsiooni juhilt, mida eestlased ise arvavad. Kanadalaste rõõmuks ei andnud delegatsioonide juhid brittide protestile ühtki poolthäälet.

EROK meeskond sõjalis-sportlikul võistlusel Erna retk 2004

Raul HINDOV, leitnant, *võistkonna kapten*

Koosseis leitnant Raul Hindov, nooremleitnant Kaido Ruul, lipnik Tiit Riisalo, reamees Timo Suppi ja tugiohvitser nooremleitnant Toomas Männaste registreerus EROK luulepatrullide sõjalis-sportlikule võistlusele Erna retk 2004.

22. juunil 2004 loositi Erna Seltsis võistkondade startijärjekord, mille järgi me startisime nr 17 all 3. augustil (teisipäev) kell 19.40 (2h:40, s.t 2 tundi ja 40 minutit esimesest hiljem, sest stardiintervall 10 min).

-48 tundi (pühapäeva, 1. augusti õhtu)

Võistkond kogunes varustuse kokkupanekuks Kõie tänava staapi ehk Riisalo koju. Varustuse nimekirja ülevaatamine ja reaalne pakkimine läksid kiirelt, vaid reamees Suppi ei suutnud uskuda vanemate kaaslaste nõuandeid ja võitles viimase võimaluseni õiguse eest võtta kaasa enda arust hädavajalik kogus riidevarustust ja toitu.

-31 h (esmaspäeva lõuna)

Võistkonna kapten läbis mandaadi Kautlas, kus saime trassi läbimise ajagraafiku, kaardid ja osavõistluste kirjeldused.

-24h (esmaspäeva õhtu)

Võistkond arutas Kõie tänava staabis trassi läbimise teekonna valikuid ning valmistas ette luureraporti ja -kaardi alused (s.t kiletas ruudulist paberit).

-12h (teisipäeva hommik)

Toimetasime varustuse ja kummipaadi Miinisadamasse, kus läbisime varustuse

ametliku kontrolli. Seejärel paraad Kaarli puisteel ning siis juba laevadele. Traditsiooniliselt pühendusime laeval tõsiselt söömisele ja magamisele.

-4h (teisipäeva pärastlõuna)

Lasksime paadid vette. Dessant läbi marulise vastutegevuse ei ole võistluse ametlik osa, vaid publikule tehtav etendus ja sellest olime püüdnud alati liigselt adrenaliini raiskamata läbi tulla.

Enne tegeliku starti Salmistu lähedal jäi meil veel ligi 3 tundi puhkeaega. Seegi õnnestus konstruktiivselt, eelkõige süües ja magades mööda saata.

Start 031940 (kuupäev ja kell)

Tavakeelde tõlgituna tähendab see NATO märkides tähistatud aeg "3. august kell 19.40" (sellises kirjalikus ka edasised ajad). Algas esimene etapp elektrijaama tammini Jägala jõel. Tegime kaare vasakult läbi Kodasoo ja Koogi, ca 12 km. Kaalusime ka punast joont (s.t otse minekut), aga otsustasime minimeerida kohtumisvõimalust vastutegevusega. Selle astumisega õnnestus aga mõnel jalad paarist kohast hellaks teha. Palavus ja märg metsaalune all tegid ikkagi oma töö.

+4h (032340)

Alustasime teist etappi Rebala prügila lähisteel. Üle laiade lagedate minnes nägime üsna tihti teedel patrullivaid vastutegevuse autosid, palju tüli nad meile siiski ei teinud. Sel etapil tegime esimese ujudes jõeületuse. Kohmitsesime ligi 30 minutit, hil-

jem vilumuse kasvades käis sama operatsioon 10 minutiga (kõik riided ja asjad kileprügikotti ja seda ees tõugates ujuma).

+8h (040340)

Kolmas etapp Maardu karjääri lõunaserava oli lühike. Et KPse pidime jõudma kell 0620, jäi meil aega varastel päikesetõuseaegsetel tundidel veidi magada (2 h). See õnnestus hästi, sest õõ oli isegi nii leebe ja soe, et kastetki polnud.

Selles KPs peeti ka esimene osavõistlus – aja peale võistkonna (kogu varustusega) kõie abil paejärsakust üles ronimine. Trikk nõudis sobivate köiekasutamisevõtete valdamist. Kõik võistlejad ronisid ise küll nobedalt nõlvast üles, aga varustus kippus paljudel takerduma. Siin oleks pidanud alumine mees abikõiega varustust seinast eemal hoidma, sel ajal kui ülemine asju üles vinnas. Parima aja tegid Scoutpataljoni teine võistkond (nn Linkovi võistkond), meie saime 9. koha, aga nn emapunktides oli kaotust vaid 3 punkti.

+12h (040740)

Neljandal etapil Jägala jõe sillani lagedatel Kostivere põldudel ja karstialal matkates elasime võistlusrütmi sisse, väsimus veel ei murdnud, aga tegime esimesi pikemaid söögi- ja puhkepeatusi.

+15h (041040)

Viienda etapi alguses kaotasime hetkeks valvsuse või õigemini ei osanud arvata, et vastutegevus kohe turvaala piirile varistuse sõandaks panna. Ja hoolimata sellest, et nad lahingus vaid Riisalo kätte said, luges koh-

Tagavaravägi

tunik meid kõik tabatuteks. Võtsime juhtunust õppust ja edaspidi ühessegi varitsusse ei sattunud, elusid ei andnud, v.a Suppi luureülesande täitmisel.

+21h (041640)

Jõudsime luureülesande algusesse ja pärast lühikest peatust läksid Hindov, Riisalo ja Ruul oma vastutusalaadega. Detailne luure jäeti Hindovi õlgadele, kes öövaatlusseadmega varustatult veetis kogu pimedat aja luurates. Hommikul sai ka Suppi käe valgeks (s.t nägi vaenlase laagri ära), aga 10 minuti pärast oli ta avastatud ja peagi ka elu läinud. Samal ajal jätkasid Ruul ja Riisalo vaenlase üksuste luuramist ja Hindov valmistus pantvangiga kohtuma. Viimaseks oli meil määratud täpne aeg, aga pantvangini jõudmiseks tuli läbida valvemeeskondade tegevusväli ja ka vaatluspostide binoklite nägemisalad. Võtmeks oligi viimaste äräpõtmine, sest valvemeeskonnad ise pingsalt ümbrust ei jälginud. Binoklite vaateväljas lagedal karjäärimaastikul polnud lihtne liikuda. Õnneks oli kohati tihedat pajuvõsa ja otsustav sisseelamine sisalikuks töid sellise edu, et õnnestus puhtalt nii teade edastada kui ka välja saada. See trikk andis võistkonnale 100 punkti.

Meie taktika korraldada ühemehepatrulle ning iga mehe hea orienteerumisoskus ja luuramiskogemus kandsid nii head vilja, et raporti koostamisel õnnestus ammendav vastus anda igale tähele lühendis S.A.L.U.T.E. (*size, action, location, unit, time, equipment*). Infot kogunes nii palju, et raporti kirjutamiseks ja kaardi joonistamiseks kulus ca 4 tundi. Luure- ja kaardi koostamise kohta. Panime sellele suurt rõhku ja see tõi kokkuvõttes edu.

+62h (061140)

Jõudsime publiku punkti Mustjõe karjääri. Olime teinud taas vastutegevuse vältimiseks paremalt kaare. Publikupunktis tuli sooritada jõu ja ilu numbraid:

- 5 meetrit kõrge võrkredeli ületamine (s.t ühest küljest üles ja teisest alla). Kohmitsemine liiga kaua, aga kaotust parematele (Belgia, Leedu, Scouts) üsna vähe;
- veetakistusriba. Siin tuli kasuks äsjane saabumine NATO meistrivõistlustelt, kus oli-

me kõvasti vastavat trenni teinud. Ei tulnud küll alavõitu, aga olime kindlalt eesotsas;

- roomamine okastraadi all liivas. Ka see ala sobis meile ja kaotus parimatele oli väike;
- blokkruulikul trossi mööda allasõitmine pani proovile julguse ja käelihased. Siin olid taas parimad belglased, aga ka meie tulemus polnud kehv (4.). Veidi jäi kripeldama, et finišijoonel kulus viimase karabiini kinnitamiseks 5 sekundit (oleks pidanud vaid murdosu minema);

• automaadilaskmine liikuva veoauto kastist, püstoli laskmine tasakaalupoomil ja tunnelis nõudsid kõik veidi rohkem kontsentreeritust, kui meil hetkel pakkuda oli. Nii rabistasime liialt ja mängisime maha soodsa koha konkurentidega otsustava vahe sissetegemiseks;

• meditsiiniülesanne oli seekord lahinguväljal, kus lõhkesid pommid ja vingusid kuulid (seda oli kuulda valjuhäälditest). Kaotasime pea ja meie puhul tegelikult tavalisest korrektsest tegutsemisest ei tulnud seekord midagi välja. Selle ülesande sooritus vajab veel analüüsi: mis selle ebaõnnestumise põhjustas? Me ei suutnud ka haavatuid korralikult transportida, kogumispunkti ei tekkinud, omavaheline kommunikatsioon ei toimunud. Üks haavatu jäi lahinguväljalt ära toomata;

• miinivälja ületamisel pääsesime kahe hukkunuga, mis päästis meid halvimalt (3 puhul oleks juba 60 miinuspunkti saanud). 30 m pikkusel väljal oli 10 miini, kuuest saime puhtalt üle, Ruul astus seitsmendale ja Riisalo kukkus Ruuli kandes kaheksandale.

Publikupunktis oli tõesti päris palju rahvast ja meie rõõmuks ka häälekat kaasaelamist. Sellesse punkti oli tulnud meid toetama ja Toomas Männastele abiks EROK patrullmeeskonna veteran nooremleitnant Priit Sarv, kes pakkus end nurisemata Sancho Panzaks ning vedas meie relvi ja veekanistrit ühelt osavõistlusest teisele.

+67h (061440)

Alustasime viimast pikka minekut Kautla suunas. Üle 45 km lihtsat, järjekindlat minekut, vahelduseks jõgedest üleujumised. Nüüd painas juba väsimus ja reamees hakkas meditsiini paunast valuvaigisteid küsima käima. Pidasime siiski vastu ja möödusime Sae ka-

nali ääres mõnestki võistkonnast, mille liikumiskiirus oli alla 1 km/h.

+79h (070300)

Jõudsime viimase kontrollpunkti lähisteles ja see tähendas, et saime enne viimaseid osavõistlusi umbes kolm tundi magada. Nii jõudsime veidi taastuda ja Vanamõisa takistusribal ka päris hea aja teha. Samas granaadivisked täpsuse peale ebaõnnestusid täielikult. See tegi veidi kurvaks. Püstolilaskmise osavõistlus läks seevastu hästi (kindel alavõit) ja nii püsime pjedestaalikonkurentsis (enne granaadiviskeid olime näinud kaugel Toomas Männastet, kes näitas kahte sõrme – mõistsime, et olime sel hetkel teisel kohal).

+84h (070740)

Alustasime lõpujooksu, mille trass oli suures osas seesama, mis eelnevatel aastatel, aga stardi nihutamise tõttu ca 1 km pikem (s.t kokku umbes 6,5 km). Vürtsiks oli lisatud finišijoonel võrkredeli ületamine. Lõpujooks on juba aastaid olnud üks meie lemmikuid ja seekord tuli alavõit, mis tõi meile tõesti 2. kohta, sest enne lõpujooksu oli meil võrdsete punkte Scouspataloni 1. meeskonnaga (nn Murulau võistkond), kellega jagasime 2.–3. kohta võrdsete punktidega (täpsusega 2 kohta pärast koma).

Kokkuvõttes tuli napi eduga Murulau võistkonna ees ja päris kaugel Linkovi võistkonna järel 2. koht.

EESTI RESERVOHVITSERIDE KOGU JUHATUS

Valitud EROK üldkoosolekul 13. veebruaril 2003

Juhatusesimees
leitnant **Heino Piirsalu**
(heino.piirsalu@baltflex.ee, tel 502 6797)

Üld- ja finantstoimikond
kapten **Andre Lilleleht**
(andre@falck.ee, tel 501 6178)

Personali- ja väljaõppetoimikond
leitnant **Olavi Tammemäe**
(Olavi.Tammamae@ekm.envir.ee, tel 501 1675)

Personali- ja väljaõppetoimikond
leitnant **Raul Hindov**
(raul.hindov@rk.ee, tel 693 5778)

Välisloimikond
leitnant **Tiit Meren**
(meren.est@neti.ee, tel 502 4084)

Teabe- ja tavanditoimikond
leitnant **Lauri Kurvits**
(lauri.kurvits@eelk.ee)

EROKi postiaadress:
Narva mnt 8, 10117 Tallinn

Eesti Reservohvitseride Kogu infoleht
Tagavaravägi ilmub ajakirja *Kaitse Kodu!* vahelehelena.

Toimetaja leitnant Lauri Kurvits
(lauri.kurvits@eelk.ee, tel 508 6355)

Üritused

25. septembril 2004 korraldatakse Võrumaal Haanjas suurtükiväeline mitmevõistlus lahingupaaridele Harkivõtmine 2004. Korraldajaks EROK ja Kaitseväe Nõmme malevkonna reservohvitseride rühm.

Ajakava:

Kell 13 võistluse avamine ja alade tutvustus. Tähistus võistluskeskusesse alates Võru-Haanja teelt Suure-Munamäe juurest.

Kell 13.15 kaardiharjutuse stardi algus (stardiintervall 2 minutit).

Kell 14.30 kauguste hindamise stardi algus, seejärel orienteerumisjooksu start ja granaadivise (orienteerumise ajal, stardiintervall 5 minutit).

Kell 16–18 saun, söömine, võistluse lõpetamine ja autastamine.

Osalemiseks saada e-kiri Kaido Ruulile (kaido.ruul@mail.ee) ja tee ülekanne (100 krooni osaleja kohta) tema pangakontole 1103031205 hiljemalt 13. septembril 2004.

Vajalik varustus: kompass, spordirõivad.